

Sagens Gang havde været saaledes som af mig paavist, naar Regjeringens Dørbekendtgørelse var den, som jeg her har tilladt mig at udtale, fremkom med sit Lovforslag i uforandret Stillelse; men der er Intet, som berettiger til den Antagelse, at dette Lovforslag, fremlagt af Regjeringen her for Repræsentationen, var et Forslag, som man alene havde at tage imod eller forfaste. Det blev yderligere pointeret af mig ved Lovforslagets Forelæggelse her i Thinget, at det skulde tjene som Grundlag for Forhandlingen mellem Regjeringen og Rigsdagen. Er dette blevet anerkendt af Thinget, saa forekommer det mig, at man kunde have ventet fra Udvalget Forslag om, hvorledes man skulde komme til et andet Grundlag. At man betragtede Forholdet paa den Maade, hvorpaa jeg hævder, at det bør betragtes, fremgik jo ogsaa af, at det høie Thing standsede Sagens første Behandling, og henviste den til et Udvalg netop med det Hverv at søge at finde et nyt Grundlag. Men jeg tror ikke, at man, saaledes som Flertallet i Udvalget har stillet sig, kan sige, at der virkelig for Alvor er søgt efter at faae et nyt Grundlag. Det er nu ganske vist, at naar man fra Udvalgets Side med Bestemthed vilde fastholde, at Kjøbenhavn under ingen Omstændighed skulde sikkes ved nye faste Forter mod Søfiden, vilde man aldrig have kunnet komme til en Overenskomst i det Mindste ikke med mig, idet det er min Dørbekendtgørelse, at det er uforvarligt at støtte Kjøbenhavns Forsvar fra Søfiden alene paa armerede, flydende Minestationer og Mine-spærring. Dette er et oprøvet Projekt. Det kan jo da, kan man sige, underkastes nøiere Undersøgelse; men man vil desuagtet, uagtet det saaledes er oprøvet, slaa det fast allerede nu som Hovedforsvar for Kjøbenhavn mod Søfiden. Dernæst maa det jo ogsaa ved nærmere Udvikling kunne faae sin Betydning som et Hjælpemiddel. Men det er efter min Dørbekendtgørelse uforvarligt at gjøre det til Hovedforsvar; det vil, som udtalt af den ærede Ordsvører for Mindretallet, faae en saadan Udstrækning, og det vil tage en saadan Tid at udlægge, at i de allerfleste Tilfælde vil man komme bag efter med sine Forsvarsforanstaltninger i Stedet for at have dem paa rede Haand som med de faste Forter. For mit Bedkommende staa det som utvivlsomt, at naar man vil befæste Kjøbenhavns Forsvar mod Søfiden alene paa dette, maa man langt hellere unblade overhovedet at anvende Pengene paa Befæstningsanlæg her ved Kjøbenhavn. — Hvad nu angaar det Forslag, som foreligger fra det ærede Udvalgs Flertal, da kan jeg ganske slutte mig til, hvad der blev udtalt af Ordsvøeren for Mindretallet. Jeg anser det for at være langt uheldigere, end om man havde foreslaaet Thinget at negte Sagens Dørbekendtgørelse til anden Behandling. Det er jo muligt, skjøndt jeg ikke tror det, at det ærede Udvalgs Flertal har fundet, at det

Forslag, som det har opstillet, er mere hensynsfuldt mod Regjeringen, end det vilde være at negte Sagens Dørbekendtgørelse til anden Behandling; men jeg kan ikke negte, at, hvis dette er Tilfældet, havde jeg foretrukket noget mindre hensynsfuldt; thi ved at negte Dørbekendtgørelsen til anden Behandling gjør man Intet videre end at forfaste Lovforslaget, hvorimod man ved at stemme for den foreslaaede Dagsorden søger at slaa Noget fast, som efter min Formening ikke bør slaaes fast, søger at binde dette Things Medlemmer paa en saadan Maade, at det vil blive vanskeligt i kommende Tider at komme til en Overenskomst om Ordningen af en Sag, som efter min Mening maa ordnes, naar vi overhovedet ville nære Tanken om at kunne vedblive at bestaa som et selvstændigt Folk, som et uafhængigt Land. Fra det ærede Mindretals Side er der ganske vist gjort et Forsøg paa at fremskaffe et saadant nyt Grundlag, og det er muligt, at det ærede Mindretal, som har fremsat det, et Dieblif har kunnet undre sig over, at Krigsministeren ikke viste større Beredvillighed til at forhandle med Udvalget, end han gjorde; men jeg tror, at det ved en nærmere Dørbekendtgørelse dog maa være gaaet op for det ærede Mindretal, at en saadan Konference med Udvalget i Realiteten kun kunde føre til Noget, naar et Flertal af Udvalget havde sluttet sig om det, der nu er fremgaaet af et Mindretal. Mindretallets Forslag slutter sig jo i det Væsentligste til Regjeringens; de samme Foranstaltninger paa Sjællands Betslyst, som Regjeringen har bragt i Forslag i første Serie, ere opretholdt af det ærede Mindretal; ligeledes har det ærede Mindretal fastholdt det faste Søfort paa Middegrundens Nordspids og har kun foreslaaet at udelade Dragør-Batteriet. Dernæst har det søgt at fuldstændiggjøre Kjøbenhavns Befæstning mod Søfiden ved Anbringelsen af en flydende armeret Minestation og mere udstrakte Mine-spærringer omkring Kjøbenhavn end de Foranstaltninger, der tidligere vare paataente, hvorved det tillige har troet, at man kunde opnaa nogen Reduktion af det af Regjeringen, om jeg saa maa kalde det, foreslaaede indre Mineforsvar. Om hele denne Foranstaltning selv kan jeg ikke nu udtale mig; det er muligt, at et tilfredsstillende Forsvar for Kjøbenhavn paa denne Maade kunde tilveiebringes, og at man saaledes derved kunde naae det, som er det ærede Mindretals Formaal, nemlig at faae et afsluttet Hele; men da det kun er en udtalt Tanker, som ikke har været Gjenstand for nærmere Undersøgelse og Dørbekendtgørelse, hverken i Ministeriet eller hos de særlig tekniske Mænd, til hvis Bistand det maatte vende sig, saa vil det være umuligt for mig her at gaa videre i Anerkendelse end til den, jeg allerede har ydet Mindretallets Forslag. Selv om saaledes en fortsat Behandling af Sagen, naar den gik til anden Behandling, sandsynligvis ikke i denne Session vilde kunne føre til noget